

Senofonte, Anabasi, III, 1, 13-14

ὁποῖόν τι μὲν δὴ ἐστὶ τὸ τοιοῦτον
ὄναρ ἰδεῖν ἕξεστι σκοπεῖν ἐκ τῶν συμβάντων μετὰ τὸ ὄναρ.
γίγνεται γὰρ τάδε. εὐθὺς ἐπειδὴ ἀνηγέρθη πρῶτον μὲν
ἐννοια αὐτῷ ἐμπίπτει· τί κατάκειμαι; ἢ δὲ νύξ προβαίνει·
ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ εἰκὸς τοὺς πολεμίους ἤξειν. εἰ δὲ γενη-
σόμεθα ἐπὶ βασιλεῖ, τί ἐμποδῶν μὴ οὐχὶ πάντα μὲν τὰ
χαλεπώτατα ἐπιδόντας, πάντα δὲ τὰ δεινότατα παθόντας
ὑβριζομένους ἀποθανεῖν; ὅπως δ' ἀμυνούμεθα οὐδεὶς παρα-
σκευάζεται οὐδὲ ἐπιμελεῖται, ἀλλὰ κατακείμεθα ὥσπερ ἐξὸν
ἡσυχίαν ἄγειν. ἐγὼ οὖν τὸν ἐκ ποίας πόλεως στρα-
τηγὸν προσδοκῶ ταῦτα πράξειν; ποίαν δ' ἡλικίαν ἐμαυτῷ
ἐλθεῖν ἀναμείνω; οὐ γὰρ ἔγωγ' ἔτι πρεσβύτερος ἔσομαι,
ἐὰν τήμερον προδῶ ἐμαυτὸν τοῖς πολεμίοις.